

عنوان مقاله:

شایستگی حرکتی واقعی و ادراک شده در دوره کودکی: یک مطالعه مقطعی

محل انتشار:

سومین همایش ملی علوم ورزشی با رویکرد ورزش، سلامت، جامعه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حسام رمضان زاده - استادیار دانشگاه دامغان، گروه علوم ورزشی دانشکده علوم انسانی دانشگاه دامغان ایران

بیبا عرب نرمی - استادیار دانشگاه دامغان گروه علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی دانشگاه دامغان ایران استادیار دانشگاه نیشابور

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش، بررسی سطوح شایستگی حرکتی واقعی، شایستگی حرکتی ادراک شده و ارتباط بین این دو متغیر در کودکان بود. برهمن اساس ۱۲۳ کودک دختر و پسر ۷ تا ۱۲ ساله (۵۸ پسر و ۶۵ دختر) در سه طبقه ۸-۷ سال، ۱۰-۹ سال و ۱۲-۱۱ سال قرار گرفتند. از پرسشنامه شایستگی حرکتی ادراک شده در دوره کودکی (دریسمکامپر و همکاران ۲۰۱۸) و آزمون رشد حرکتی درشت (نسخه دوم) جهت ارزیابی شایستگی حرکتی ادراک شده و واقعی استفاده شد. نتایج نشان داد همبستگی بین شایستگی حرکتی واقعی و ادراک شده در کل نمونه مثبت و معنی دار است. اگرچه همبستگی بین این دو متغیر در طبقه اول ۸-۷ سال معنی دار نبود. نتایج همچنین نشان داد که بین شایستگی حرکتی ادراک شده طبقه اول و طبقات بعدی ۱۰-۹ سال و ۱۲-۱۱ سال تفاوت معنی داری به نفع طبقه اول وجود دارد. علاوه بر این، نتایج نشان داد که پسران در تمام مراحل سنی، شایستگی حرکتی ادراک شده و شایستگی حرکتی کنترل شیء ادراک شده بالاتری نسبت به دختران داشتند، اگرچه همبستگی بین شایستگی حرکتی واقعی و ادراک شده در دختران در تمام مراحل سنی بیش تر بود. نتایج این پژوهش به وضوح نشان می دهد که در بازه سنی ۸-۷ سال، شایستگی ادراک شده کودکان بالاتر از سایر مراحل سنی است با این وجود در این مرحله تناسب کمتری بین شایستگی حرکتی واقعی و ادراک شده وجود دارد. در مجموع دختران درک واقعی تری از شایستگی حرکتی خود دارند.

کلمات کلیدی:

شایستگی حرکتی واقعی، شایستگی حرکتی ادراک شده، آزمون رشد حرکتی درشت، تفاوت های سنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1247283>

